

Η Ξεχωριστή Πασχαλίτσα

Οι μαθητές του Δ' του 4^{του}
Δημοτικού Σχολείου Πειραιά
δημιούργησαν το δικό τους
παραμύθι.

Συμμετείχαν οι:

Αραβανή Ανδριάννα

Ζεντέλης Γιώργος

Καλογεράκης Γιώργος

Κατράφυλλidis Μανώλης

Κούρτης Παναγιώτης

Κυριακόγιαννη 'Ηλια

Μίρχα - Μηάιχη Ερασμία - Άννα

Μιχαηλίδης Βασίλης

Μοσχίρα Θεοφανία

Ναζίφη Τρέσινα

Νικολάρα Νίκη

Νικουράτζε Αναστασία

Παπά Μαριάννα

Σουλιάτζε Νίκος

Τζίκα Μαρία

Φιωτάνη Ελευθερία

Χαραλαμπίδης Δημήτρης

Επιμέλεια:

Η δασκάλα της

τάξης

Ματερίνα Σεριφίου

Μια φορά κι έναν καιρό, μία πασχαλίτσα
η Νέλλη - από το Κοκκινέλλι - ζούσε
σε έναν κήπο πανέμορφο με πολλά φυτά
και δέντρα που περιποιόταν με αγάπη
η κυρία Μαρία, η ιδιοκτήτρια του
κήπου. Η Νέλλη ζούσε πάνω σε μια
πορτοκαλιά. Κάθε μέρα έψαχνε να βρει
ρίλους, αλλά κανένας δεν την ήθελε
γιατί είχε μόνο μία βούλα. Έτσι απέφυγε
να πετάξει έξω από το σπίτι της και
καθόταν μόνη της θλιμμένη.

Μια μέρα, κι ενώ άκουγε τα γέλια
και τις φωνές των υπόλοιπων εντόμων της
ήρθε μια έντονη επιθυμία να βγει έξω
και να παίξει, αλλά αμέσως σκέφτηκε ότι
θα την κορόιδευαν. Όρες προσπαθούσε
να σκεφθεί τι θα μπορούσε να κάνει.
Πετούσε από εδώ πετούσε από εκεί,
κουνούσε τις κεραίες της και ξαφνικά
κοίταξε κάτω από την πορτοκαλιά κι
είδε μια βατομουριά. Της ήρθε τότε μια
φοβερή ιδέα!

Πήρε το καλάθάκι της και πήγε
να μαζέψει βατόμουρα. Καθώς μάζευε
έφραγε κι ένα χιλνόν να πάρει σύνδεση, χιλνόν
ήξερε ότι τα βατόμουρα είναι συνδυαστικά
και τώρα πράγματι της χρειαζόταν ενέργεια
γι' αυτό που ετοιμαζόταν να κάνει.

Ύστερα ανέβηκε στο σπίτι και πήρε
το ρουτί της και άρχισε να τα λιώνει
ένα ένα. Με αυτό τον τρόπο, έφτιαξε
μαύρη μνοδιά. Μετά πήρε ένα νινελάκι
και έκανε αλδες έξι βούλες στην πλάτη
της. Κοιτάχτηκε στον καθρέφτη και καμάρωσε
τις καινούριες βούλες της. Της φάνηκε
ότι ήταν διαφορετική, αλλά και πιο
όμορφη ταυτόχρονα. Έτσι λοιπόν ένιωθε
έτοιμη να πετάξει έξω και να κάνει
νέους φίλους.

πράγματι, πέταξε έξω χαρούμενη
και βρήκε πολλές πασχαλίτσες σαν
κι αυτή να παίζουν κρυφό.

Η Νέλλη είπε:

— Μπορώ να παίξω μαζί σας;

— Φυσικά! της απάντησαν με μια
φωνή οι άλλες πασχαλίτσες.

— Φυλάω εγώ! φώναξε μία από τις
πασχαλίτσες και οι υπόλοιπες πέρασαν
να κρυφτούν. Όπως η Νέλλα δεν
έβρισκε πού να κρυφτεί, μέχρι που είδε
τα βούρλα μπροστά στη διανοία που
ήσαν στον κήπο και σκέφτηκε να πάει
να κρυφτεί εκεί.

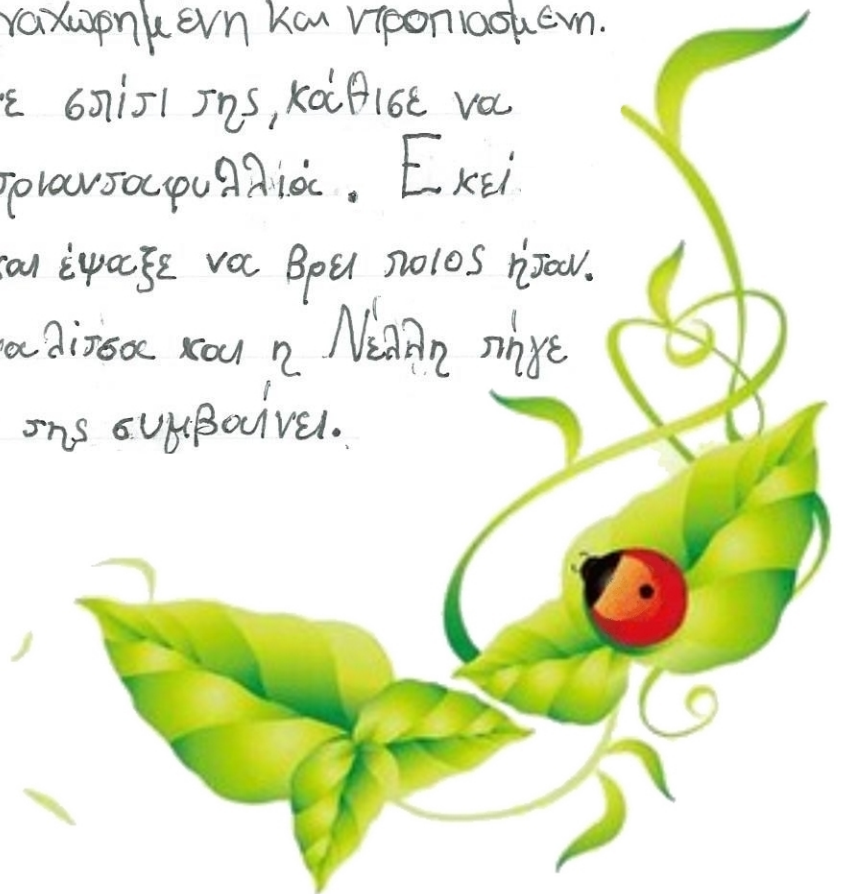

Δε σκέφτηκε όμως ότι το αεράκι που
φυσούσε θα έκανε τα βούρλα να
κουνιούνται Πέρα δώθε. Έτσι, έχασε την
ισορροπία της και βρέθηκε μέσα στη
λίμνη χωρίς να το καταλάβει.

Όταν βγήκε έξω, οι άλλες πασχαλίδες
πέταξαν κοντά της για να δουν αν είναι
καλή. Τότε πρόσεξαν ότι δεν έμοιαζε πια
με αυτές και άρχισαν να την κοροϊδεύουν
που είχε μόνο μία βούλα. Η Νέλλη, που
κατάλαβε ότι οι έξι βούλες της είχαν ξεβάψει
πέταξε μακριά στεναχωρημένη και ντροπισμένη.

Καθώς πήγαινε βήσι της, κάθισε να
ξουλοστάει σε μια τριανταφυλλιά. Εκεί
άκουσε κλάματα και έψαξε να βρει ποιος ήταν.
Ήταν μια άλλη πασχαλίδα και η Νέλλη πήγε
κοντά της να δει τι της συμβαίνει.

- Γιατί κλαυσι; Τη ρώτησε.

Κι εκείνη της απάντησε:

- Γιατί δεν έχω καμία απολύτως βούλα,
όπως έχουν οι υπόλοιπες πασχαλίδες και
αυτό με κάνει άσχημη.

Η Νέλλη την ακούμπησε απαλά στην
πλάτη και τη ρώτησε πώς τη λένε. Εκείνη
της απάντησε πως τη λένε Λία-από το
Πασχαλίδι.

Εμένα με λένε Νέλλη. Μη στεναχωριέσαι, λία. Κι
εγώ είμαι διαφορετική. Βλέπεις; Έχω μόνο μία θούλα,
είπε η Νέλλη και συνέχισε:

- Τώρα που βλέπω κι εσένα, καταλαβαίνω πως κάποιος
λόγος θα υπάρξει γι' αυτό και νιώθω πως δεν είμαστε
διαφορετικές αλλά είμαστε σίγουρα ξεχωριστές.

- Αλήθεια; Το πιστεύεις αυτό, Νέλλη;
Και πριν προλάβει να της απαντήσει, πετούν
δίπλα τους δυο άλλες πασχαλίδες, μία
πορτοκαλί και μία κίτρινη με μαύρες θούλες. Αυτές
έπαιζαν ζέχνοιαστες και χαρούμενες και
τραγουδούσαν:

« Χρώμα εσύ και Χρώμα εγώ
έχω διαφορετικό!

Και δε βρίσκω πως αυτό
είναι καίτι το κακό
η φιλία μας μεγαλίη
σαν αυτή δεν έχει αλληλ... »

Η Νέλλη και η Λία χάρηκαν
πολύ με αυτά που άκουσαν και τους
ζήτησαν να γίνουν φίλες. Αυτές δέχτηκαν
με μεγάλη χαρά κι έτσι όλες μαζί
αποφάσισαν να ζήσουν πάνω στην
πορτοκαλιά για να βρίσκουν και μπύδικη
τροφή, την αγαπημένη τους μελιγκρα. Σε
αυτή την παρέα θα ήταν όλοι
ευπρόδεκτοι!

Καμία βούδα και κανένα χρώμα
δε θα ήταν εμπόδιο πια στη νέα τους
ζωή! Όταν το νέο έγινε γνωστό, όλες οι
πασχαλίσες θέλησαν να επισκεφτούν τη
Νέλλη και τις φίλες της. Το σπíti τους
ήταν το πιο χαρούμενο σπíti του κήπου,
γιατί ήταν γεμάτο χρώματα, αγάπη και γέλια.

Και άμα δε μας πιστεύτε
μπορείτε οι ίδιοι να πάτε
να δείτε τον κήπο της κυρίας
Μαρίας, που είναι γεμάτος πολύχρωμες
πασχαλίδες και χαρούμενες φωνές.
Μόνο που για να τις ακούσετε και
να τις δείτε, πρέπει πρώτα να
ακούσετε τη φωνή του παιδιού που
κρύβετε μέσα σας...

Η Ξεχωριστή Πασχαλίτσα

«χρώμα εσύ και χρώμα εγώ
έχω διαφορετικό
και δε βρίσκω πως αυτό
είναι κάτι το κακό
η φιλία μας μεγάλη
σαν αυτή δεν έχει άλλη».

